

lodes mandlige Passagerer at tage Plads der, men naturligvis maatte saa, hvis der ved næste Station var Damer, som vilde have Plads i Damekupeen, øjeblikkelig de Herrer, der havde taget Plads i den, rømme den. Jeg tror, meget af den Irritation, som opstaar ved disse sidste Kupeer, derved vilde forsvinde, og at saa Sidegangsvognene ved den større Bevægelighed, de tillade, og som jeg til syvende og sidst tror tiltaler største Delen af de rejsende, have Fortrin for de gamle Kupévogne, er jeg ikke i Tvivl om. Jeg har ogsaa den Fornemmelse, at den højtærede Minister ikke er nogen Tilhænger af Tanken om at vende tilbage til de gamle Kupévogne, og hvis jeg har Ret heri, vil jeg støtte ham paa dette Punkt. Noget andet er, at det paa enkelte Router maaske kan være nyttigt at tilvejebringe nogle flere nye Vogne af Kupévognstypen samtidig med, at man forøgede Antallet af de andre. Det skal jeg ikke modsige.

Under selve Ministeriet for offentlige Arbejder, § 15, skal jeg kun berøre to Ting. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sluttede sit Foredrag i Dag med at omtale det Forslag, som det Mindretal, han er Ordfører for, har stillet om Nedsættelse af Beløbet til Vedligeholdelse af de kgl. Slotte med 20,000 Kr., og han motiverede det med, at i en Tid, hvor alle maatte lide under Besparelsesforsøgene, skulde ogsaa de kgl. Slotte lide derunder. Ræsonnementet er klart og tiltalende, men saa vidt jeg kan se, har dette Princip i Forvejen været gjort meget stærkt gældende paa § 15. Jeg tror, man tør sige, at overfor de kgl. Slotte er der netop sket Nedsættelser af samme Art som paa de andre civile Budgetter. I denne Henseende adskiller Behandlingen af de kgl. Slotte sig paa en behagelig Maade fra Behandlingen af Militærbudgettet, som virkelig er det eneste, hvor Besparelser overhovedet ikke tilstedes eller forsøges. Da altsaa disse Besparelsestanke er bragte til Udførelse paa dette Punkt, og da de Forslag, der stilles om forskellige Vedligeholdelsesforanstaltninger, synes nyttige og nødvendige, og da det samlede Beløb er rimeligt, har det radikale Parti ikke deltaget i den Indstilling, som det ærede Medlem var Ordfører for.

Til sidst skal jeg kun sige nogle faa Ord om Hvide Sande. I Modsætning til ærede Medlemmer, der tidligere have omtalt dette Spørgsmaal, har jeg ikke personlig haft Lejlighed til at se Forholdene ved Hvide Sande og kender altsaa kun

alt dette af Forhandlingerne paa Rigsdagen og i Udvalget, af de Udtalelser, som Deputationer have fremsat, og af de Aktstykker, som disse have medbragt. At det Forsøg, som for nogle Aar siden blev foretaget ved Gennemskæringen af Hvide Sande, var overordentlig omtvisteligt og overordentlig farligt, blev den Gang meget stærkt fremholdt fra mange Sider. Man advarede den Gang paa det alvorligste mod at lege med Vesterhavet, mod pludselig at foretage en Gennembrydning uden i Forvejen paa det allergrundigste at have overvejet Følgerne. Men ved en enkelt Politikers den Gang altovervejende Indflydelse lykkedes det at gennemføre denne Gennemskæring. Det blev konstateret, at den skulde være et Forsøg, og der foreligger altsaa nu forskellige Resultater. Disse maa bedømmes ganske objektivt, og saavel de Medlemmer af dette Ting, som ere den omtalte Politikers Modstandere, som de Medlemmer, der have valgt deres Standpunkt tidligere, bør ikke paa nogen Maade se ensidigt paa denne Sag. De bør paa ingen Maade være hildede af de Forhold, jeg her har nævnt.

Nu foreligge, saa vidt jeg kan se, følgende Kendsgerninger. Gennemskæringen har for en stor Del af de Egne, der stode til Ringkøbing Fjord, betydet økonomiske Fordele. Den har for en Del andre af de Egne, der stode til Ringkøbing Fjord, betydet store økonomiske Tab. Allerede dette er meget betænkeligt. Det er betænkeligt og ikke, hvad Staten bør gøre. Den bør ikke foretage Foranstaltninger, der udelukkende pludselig forrykke økonomiske Værdier, flytte dem fra den ene til den anden Side. Hvorvidt den økonomiske Værdistigning, for at bruge dette Udtryk, Nord i Fjorden er større end det økonomiske Tab Syd i Fjorden, ved jeg ikke. Hvis dette er Tilfældet og den økonomiske Værdistigning mod Nord med det, den overvejer Tabet mod Syd, er mere end tilstrækkelig til at dække Omkostningerne, kan man paa den anden Side sige, at Gennemskæringen nationaløkonomisk set er en Vinding. Disse Ting maa undersøges og prøves, og navnlig bør det, synes det mig, overvejes og undersøges, hvorledes man kan sørge for, at de Egne, der nu have lidt økonomisk Tab ved Gennembrydningen, spares derfor. Hvorvidt det skal ske ved Tillukning af Kanalen ved Hvide Sande — en Mulighed, som ogsaa den ærede Ordfører talte om — og Aabning af et nyt sydligere Løb, eller det skal ske ved Befæstelse af Hvide Sande-Kanalen og muligvis ved Digeanlæg mod Syd — en Tanke, som ogsaa har været fremme —